

FPR ZČU v Plzni

Posudek oponenta diplomové práce

Student: Markéta Nováková

Název práce: Postavení soudního exekutora v ČR ve srovnání s jinými zeměmi v rámci EU

Vedoucí práce: JUDr. Jitka Wolfová

Oponent práce: JUDr. Karel Svoboda

Rok odevzdání práce: 2012

Diplomová práce je rozčleněna do celkem jedenácti kapitol, včetně úvodu a závěru. Téma práce je vzhledem k aktuálním diskuzím o dalším vývoji vykonávacího řízení v ČR vhodné ke zpracování. Po stylistické i gramatické stránce naplňuje předpoklady pro práci tohoto druhu.

V úvodu si diplomantka vytkla hlavní cíl práce, kterým je srovnání postavení soudního exekutora v Čechách s jinými zeměmi Unie. Komparaci uskutečnila s polskou a slovenskou právní úpravou. Domnívám se, že měla zvolit ještě přinejmenším jednu úpravu.

Na počátku práce diplomantka popisuje způsob ustavování, postavení a pravomoci českého exekutora, resp. jeho úřadu. Správně si všímá, že exekutor se podle platné úpravy nezabývá pouze exekuční činností, ale i dalšími činnostmi, jako jsou poskytování právní pomoci, sepisování exekutorských zápisů se svolením k vykonatelnosti apod. Stranou její pozornosti nezůstává způsob odměňování exekutora po novele příslušné vyhlášky č. 63/2012 (s. 33-35). Je třeba ocenit pasáž, v níž se diplomantka vypořádává s tím, do jaké míry exekutor a stát odpovídají za škodu způsobenu při exekutorské exekuci (s. 37-38).

Jde-li o hlavní téma diplomové práce, tedy o srovnání úpravy postavení českých exekutorů s postavením exekutorů v jiných evropských zemích, již jsem zmínil, že srovnání s Polskem a se Slovenskem není dostačující. Z pasáží, v nichž se diplomantka věnuje srovnání se polskou úpravou, jsem nabyl dojmu, že diplomantka pracovala nikoli s primárními prameny, spíše přebírala názory druhých (Petr, Kuřová, Konference Eurodanubijské skupiny exekutorů), chybí totiž odkazy na zákonná ustanovení, případně na polskou judikaturu. Diplomantka v závěru práce vymezuje nejzákladnější a spíše obecné rozdíly mezi českou a slovenskou a zejména českou a více odlišnou polskou úpravou. Chybí mi úvaha o tom, v čem jsou přednosti a nedostatky jednotlivých úprav exekučního řízení. Diplomantka si též měla vybrat určité konkrétní instituty a srovnat je skutečně podrobněji – nebylo by od věci se detailněji zabývat porovnáním pravomocí exekutora vůči třetím osobám při zjišťování a zajišťování majetku povinného. Diplomantka se mohla zabývat i srovnáním mechanismů soudní kontroly nad rozhodovací činností exekutorů. Porovnání konkrétních institutů je provedeno jen v náznaku (s. 58, 60).

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě. Protože diplomantka cíl, který se předsevzala (srovnání české úpravy exekucí z normami upravujícími exekuci v jiných zemích Unie) naplnila jen částečně, hodnotím práci velmi dobře, avšak jen za předpokladu, že se diplomantka řádně vypořádá s níže uvedenými otázkami.

Diplomantka nechť se vyjádří k tomu, zda součástí jistiny, z níž se vypočítává odměna exekutora, jsou i náklady nalézacího řízení, které byly přiznány exekučním titulem. Rovněž uvítám, pokud diplomantka považuje nad tím, zda a z čeho vypočítávat odměnu a náklady exekutora, pokud došlo k zamítnutí návrhu na nařízení exekuce a tento návrh byl podán prostřednictvím exekutora, takže je zjevné, že exekutor, aniž byl ustanoven, v souvislosti s podáním návrhu učinil konkrétní úkony. Diplomantka nechť v souvislosti se svými úvahami na s. 35 uváží, zda, vůči komu a jaká odměna náleží exekutorovi, pokud v exekuci nebude ničeho vymoženo.

V Plzni dne 31.3. 2012

JUDr. Karel Svoboda Ph.D.